

[Arbejdsministeren.]

måske et ekstra hul i hulkortet, men det betyder ingen væsentlig belastning for arbejdsgiverne administrativt, det betyder en meget begrænset udvidelse af administrationen i ATP, og jeg kan bestemt ikke se, at man kan løse de problemer, der ligger her, på en enklere og lettere måde, altså også for arbejdsgiverne, end gennem det, der er foreslået.

Hr. Simonsen siger videre, at vi får ikke herigennem en forenkling af erhvervslivets bidragsvilkår. Vi får måske ikke nogen forenkling, og det tilstræber lovforslaget for så vidt heller ikke, men vi får heller ikke nogen yderligere belastning, som er værd at tale om, af erhvervslivets vilkår.

Hr. Simonsen siger videre i denne sammenhæng, at det er jo meget godt, at vi sørger for lønmodtagerne, men hvad gør vi, hvis en virksomhed står over for lukning? Hr. Simonsen burde nu vide, hvad både tidligere regeringer og den nuværende regering er indstillet på at gøre, når der er virksomheder, der lukker. Jeg mindes i alt fald, hvordan man var indstillet, da det gjaldt B & W; det var alle her i folketinget jo enige om. I øvrigt vil jeg gerne sige, at det jo er bebudet i regeringens tiltrædelseserklæring, at vi virkelig agter at sætte ind for at støtte erhvervslivet for at sikre en aktiv og effektiv erhvervspolitik, og det varer ikke længe, før der kommer udspil herom.

Hr. Simonsen siger videre, at det er på et lidt mærkeligt tidspunkt, lovforslaget fremsættes, fordi udvalget vedrørende feriensikring fortsat arbejder. Den opfattelse kan jeg ikke dele, for det udvalg har helt andre opgaver end det, der sigtes på med dette lovforslag. Det er en forenkling af selve feriemærkeproblematikken, hvor man, som det er rigtigt anført, dels organisationsmæssigt har truffet aftaler inden for forskellige områder, dels har et feriemærkesystem, som kun omfatter meget begrænsede grupper. Problemet er næsten klaret på anden vis. Lad mig f. eks. nævne, at de 900.000 funktionærer og tjenestemænd, vi har her i landet, overhovedet ikke er omfattet af ordningen; de får deres løn i ferien plus det tillæg, som ferieloven indeholder. Jeg kunne godt gå ind på en nærmere omtale af, hvordan disse feriekortordninger bliver administreret, men jeg synes egentlig ikke, det er rimeligt at

bruge folketingets tid til det; vi kan tage det op i udvalget. Som bekendt er der truffet aftaler mellem en række organisationer og de modstående arbejdsgiverorganisationer om sådanne ferieordninger.

Der er spurgt videre: hvorfor er de statsansatte og kommunalt ansatte med? Det er bl. a. for at tilgodese et af de hensyn, som jeg forstår de konservative i øvigt lægger megen vægt på: at få det hele gjort så enkelt som muligt. Der er i ATP-administrationen registreret vel godt 1,8-1,9 mill. lønmodtagere og samtlige arbejdsgivere. For at gøre det så enkelt som muligt er alle taget med, og derfor er de 167.000, som er beskæftiget inden for statens område — jeg er da enig i, at de har formentlig ingen særlig risiko, ikke nu da, for at komme ud for vanskeligheder — af tekniske, af praktiske og forenklingmæssige grunde taget med. Om det så betyder, at det er 167.000 kr., som staten kommer til at betale om året til denne ordning — det er altså ikke bare de dårlige liv, vi bygger på — er svært at sige, og det er grunden til, at vi gerne vil have et år til at køre ordningen ind på.

Det er rigtigt, at vi stillede forslag om 5 kr. årlig; da havde vi taget højde for situationer, vi kendte; jeg behøver bare at nævne Boss of Scandinavia, Kirk-koncernen og andre meget store krak, som vi havde været stillet over for. Om dette her bliver 1 kr. om året pr. lønmodtager for arbejdsgiverne eller 2 kr. eller 3 kr., det ved jeg ikke, men jeg tror ikke, det vil overstige disse 2-3 kr., og da fonden får pengene tilbage igen, tror jeg ikke, det på lidt længere sigt generelt vil dreje sig om mere end måske 1 kr.-1,50 kr., muligvis 2 kr. Men det er altså meget svært på forhånd at sige noget om det.

Hr. Robert Christensen var inde på, om ændringer i konkursloven ikke kunne betyde mindre udgifter for fonden. Jeg er altså utilbøjelig til at mene, at det kan lade sig gøre, men jeg er parat til, at vi snakker nærmere om spørgsmålet i udvalget.

Vi kan også godt snakke nærmere om 25.000 kr.s grænsen. Den følger for så vidt konkurslovens principper, idet beløbet svarer til et halvt års løn for faglærte arbejdere, men det kan vi tage op. I lovforslaget er der jo en bemyndigelse for arbejdsministeren til at regulere dette beløb i takt med lønudviklingen.